

ved at benytte, og hvordan ældre ikke kan få en ordentlig og tilstrækkelig pleje, fordi der er for få medarbejdere og de er for dårligt lønnede. Det er en konsekvens af 6 års nedskæringer og pres på kommunernes økonomi, og når det pres er der, hænger det jo sammen med, at skattestoppet reelt er løbende skattelettelser, og de penge skal jo tages et sted fra.

Nu har regeringen så fremlagt en 2015-plan, som skulle illustrere, at der bliver foretaget massive investeringer. Venstre har i de her dage store outdoorplakater om, at der skal investeres 50 mia. kr. mere. Det lyder af mange penge, og det er klart, at hvis man tager et lille beløb og puljer det op i tilstrækkelig mange år, så synes det af meget, men hvad er virkeligheden? Den er, at der overhovedet ikke bliver investeret mere, end der er blevet igennem de seneste mange år. Og hvad har de investeringer, der har været foretaget igennem de seneste mange år, ført til? Ja, det har udtrykkeligt vist sig, at det er for lidt. Vi har hospitaler, som er nedslidte, vi har skoler, som er nedslidte, vi har en offentlig, kollektiv trafik, som ikke fungerer på grund af manglende investeringer.

Så behovet er jo langt større, og derfor skal man prioritere i samfundet. Man skal vælge enten at have et øget offentligt forbrug, som kan løse de velfærdsopgaver, vi står over for, eller at lade det private forbrug vokse. Regeringen og Dansk Folkeparti har konsekvent gjort det sidste.

Kl. 16:49

Regeringen taler også meget om den store vækst i den offentlige sektor, i forbruget, i driften. Jamen hvad er virkeligheden? Jo, den er, at vi har en historisk lav vækst i den offentlige sektor – en historisk lav vækst! Op gennem 1990'erne havde vi en gennemsnitlig årlig vækst på 2,1 pct. I denne regerings tid er den kommet ned på 1,5 pct., og udsigterne for fremtiden er, at væksten bliver endnu mindre. Jeg ved ikke, om man kan tale om bluff, men der er i hvert fald tale om en mærkværdig, kreativ form for brug af tal, når regeringen fremlægger sin politik, og det ulykkelige er, at Dansk Folkeparti falder på halen for den.

Dansk Folkeparti har sagt igen og igen, at der ikke skal gives skattelettelser, før velfærden er på plads, men alligevel har Dansk Folkeparti medansvar for, at vi har et stigende antal langtidsmedicinske patienter liggende på hospitalernes gange. Dansk Folkeparti har medansvar for, at der er for få social- og sundhedshjælpere i æl-

dresektoren, hvilket medfører, at vi ikke kan give de ældre den pleje, som de har et berettiget krav på. Og Dansk Folkeparti har medansvar for de nedslidte folkeskoler, som ikke har tilstrækkeligt med de lærerkræfter, som skal til for at skabe fundamentet for en ordentlig uddannelse, der kan give nutidens ungdom de kvalifikationer, som bliver nødvendige på fremtidens arbejdsmarked.

Dansk Folkeparti siger mange ord om at være de smås værner. Men hver eneste gang det er alvor, er der én ting, der vejer tungere, og det er at understøtte denne regering og understøtte dens ideologiske projekt, som bliver mere og mere tydeligt: Den offentlige sektor skal have mindre og mindre betydning i samfundet til fordel for den private. Det er virkeligheden. Det er det ideologiske projekt, regeringen satte i gang i 2001, og som den har svært ved at argumentere åbent for, fordi der mere og mere tydeligt viser sig en modstand i befolkningen mod den politik. Derfor pakker man det ind og puljer tal sammen, så folk kan blive helt rindtossede og tro, at denne regering gør noget for velfærden. Men resultaterne i kommunerne taler deres eget tydelige sprog: Nedskæringerne er blevet synlige.

Det, der er behov for, og det, som SF vil lægge meget vægt på, er, at der bliver taget fat på de centrale velfærdsudfordringer, og den første er ældreområdet. Der er brug for 5.000 flere ansatte her og nu, og antallet skal stige, hvis vi skal imødegå den demografiske udvikling. Jeg mener også, det er vigtigt, at vi erkender, at den offentlige sektor skal kunne tiltrække og fastholde arbejdskraften. Men det kan den ikke, når de, der udfører det mest uundværlige job i samfundet, nemlig varetagelsen af pleje af de ældre, der har behov for det, er blandt de allerlavest lønnede i samfundet. Det kan vi ganske enkelt ikke være bekendt, og det skal der rettes op på!

Hvad har regeringens svar på problemerne i ældresektoren været? Jo, det har været et stigende antal nye bureaukratiske foranstaltninger. Venstres ordfører lagde ud med at sige, at nu skal der laves nye undersøgelser, der skal udføres nye kontroller, og der skal ske mere overvågning af det, der foregår i den kommunale sektor – alt sammen et udtryk for mistillid til den enkelte medarbejder og til det kommunale selvstyre. Det er med til at dræbe enhver form for kreativitet blandt de offentligt ansatte, så vi skal af med strekkoderne, og vi skal af med stopurstyranniet.